

Šuwołajšcho togodla s moźneju wěru tał:

To ja wěscze wěm a wěru,
 Nedam ʒe huternusč to:
 Kšchiza, ta ma ʒwoju měru
 A teł raš ku koŕzu ʒo.
 Gaž ten ʒnėg jo w syne padał,
 Malėto nam šchopło da:
 Tał jo dušcha wjažoka
 Gaž nej w kšchizy žłowel padał.
 Šcho na ʒwěsche sachada,
 Boža lubosč ž nepšchesta!

Gaž dajšcho nam hutšchobne tał bjatowasč:

Žyn, Knežo, koŕž negluze,
 Šcho ške wothobrosč ty;
 Mozuj nose a ruze
 A daj, až do ʒmėrschi
 Raž twojom hoplewanu
 Šchych pschiruzonych bysch:
 Ga bužomy we spaŕnu
 Do nebja wěscze žysč.

Amen.

(Šuspitwajšcho ʒebe ten kjarliž Nr. 227: Čhtož lubem
 Bogu ʒe da starasč. Abŕo we sakopowarškich knigłach: Ga
 bužo moj Kneš Jesus pschisč. — Časowasč možoscho
 hysčcži ten 10. psalm.)